

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
Session de 1936-1937	N° 314		Zittingsjaar 1936-1937
	SEANCE du 26 mai 1937	VERGADERING van 26 Mei 1937	

PROPOSITION DE LOI

concernant le remembrement des chasses.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

I. — Par le projet qui vous est soumis, le décret du 4 août 1789, ainsi que la loi des 28-30 avril 1790, promulgués en Belgique après l'annexion par la France en Vendémiaire An IV, attribuant le droit de chasse au propriétaire, ne sont pas abolis, mais restent au contraire à la base du droit sur la chasse.

La façon de profiter de ce droit est seule modifiée.

La chasse est une richesse nationale et mérite à ce titre la protection spéciale des pouvoirs publics. Si l'excès de gibier est un mal, que les lois combattent à juste titre, une production normale de gibier, surtout de certains gibiers doit être protégée.

La division extrême de la propriété sur notre sol national apporte une entrave, sans réel profit pour personne, à une raisonnable exploitation de cette richesse.

Les enclaves de peu d'étendue ne permettent pas l'exercice de cette industrie, et par l'abus que certains en font, empêchent, chez les voisins, le maintien et l'usage de leur droit.

Une réglementation s'impose, qui tout en laissant à chacun le profit du droit qui lui appartient, permette à tous de profiter d'une richesse que l'abus de certains empêche de se développer normalement.

Autant la libre jouissance de leur droit doit-elle être laissée aux propriétaires de territoires dont l'étendue permet la conservation et le développement normaux du gibier autant doit-on, là où le sol est très divisé, créer des ensembles permettant ce développement et cette conservation.

D'autres pays ont déjà, dans un même sens, établi leur législation sur la chasse.

WETSVOORSTEL

houdende het weer vereenigen tot één domein van de jachten.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

I. — Door het voorstel dat U voorgelegd wordt, worden het decreet van 4 Augustus 1789, alsmede de wet van 28-30 April, welke in België afgekondigd werden na de inlijving door Frankrijk in Vendémiaire An IV, waarbij het jachtrecht aan den eigenaar toegekend werd, niet opgeheven, maar blijven zij, daarentegen, de grondslag van het jachtrecht uitmaken.

Alleen de wijze waarop van dit recht gebruik gemaakt wordt, wordt gewijzigd.

De jacht is een nationale rijkdom en verdient dan ook de bijzondere bescherming der openbare besturen. Indien overvloed van wild een euvel is, dat terecht door de wetten tegengegaan wordt, moet een normale productie van wild, vooral van bepaalde soorten, beschermd worden.

De tot het uiterste doorgedreven verbrokkeling van den eigendom van 's Lands bodem is een belemmering, waarbij niemand baat heeft, voor een redelijk bedrijf van dezen rijkdom.

Tengevolge van de geringe uitgestrektheid der percelen, kan dit bedrijf niet beoefend worden en, wegens het misbruik dat sommigen er van maken, wordt de handhaving en het gebruik van dit recht op de aangrenzende percelen verhinderd.

Reglementeering dringt zich dan ook op, welke, zonder inbreuk te maken op het recht dat iedereen toebehoort, allen in de gelegenheid stelt om voordeel te halen uit een rijkdom waarvan de normale ontwikkeling belemmerd wordt door het misbruik dat sommigen er van maken.

Indien het vrij gebruik van hun recht moet gelaten worden aan de eigenaars van gronden waarvan de uitgestrektheid de ontwikkeling en het behoud van een normalen wildstand toelaat, moeten, evenzeer, waar de bodem versnipperd is, percelen gemaakt worden, waarop deze ontwikkeling en dit behoud mogelijk zijn.

In andere landen werden de jachtwetten reeds in dezen zin gewijzigd.

Ces considérations nous amènent à proposer la création de lots, comprenant les terrains contigus, qui seront loués en bloc, mais dont le loyer sera réparti entre les divers propriétaires, qui jouiront ainsi d'un droit et d'un revenu dont ils étaient souvent privés, en fait, sous le régime actuel.

Ce projet s'inspire donc d'une part du souci de maintenir un droit acquis en 1789 et, d'autre part, tout en augmentant une richesse nationale, de permettre à tous de profiter de ce droit, dont actuellement, par abus, certains privent leurs voisins.

II. — La chasse est un plaisir, c'est même un luxe parfois. Il est juste qu'elle soit taxée.

Déjà, elle l'est, mais par ces temps, où l'Etat a un besoin spécial de ressources, n'est-il pas juste de demander un effort plus grand à ceux qui ont des loisirs et qui les emploient à la pratique d'un sport, sain assurément, mais pour eux plein de jouissance et leur rapportant même un profit.

Il n'est pas de chasseur qui n'acceptera de faire un petit sacrifice pour le profit de tous, surtout s'il trouve, comme ce sera le cas, une compensation, en voyant la chasse améliorée et mieux protégée.

Quel est le propriétaire qui se refusera à payer une redevance spéciale pour conserver, pour lui seul, son territoire particulier ?

N'est-il pas juste que tous ceux dont on va valoriser les parcelles, en leur donnant une valeur « chasse », abandonnent à l'Etat et aux Communes une partie de ce nouveau revenu qu'on leur procure ?

III. — L'application de la communalisation des chasses va créer une quantité de territoires nouveaux de chasse.

Le nombre des ports d'armes qui, de 25,000 en 1923 est tombé aux environs de 15,000 en 1936, augmentera certainement, surtout si le coût en est abaissé. Ce dégrèvement doit être envisagé d'autant plus que la taxe nouvelle à l'hectare va rapporter au Trésor une rentrée importante, sans compter les bénéfices qu'il fera sur les droits d'enregistrement des baux de chasse et, indirectement, sur les dépenses des nouveaux chasseurs.

JUSTIFICATION DES ARTICLES.

ARTICLE PREMIER.

Le but est de créer des ensembles; le chiffre de cinquante hectares peut évidemment être modifié; c'est peu pour certaines parties du pays, c'est assez pour d'autres, et il me semble qu'on ne peut, en tout cas, pas augmenter ce chiffre.

Notez qu'il ne s'agit pas de 50 hectares en bloc; il faut permettre au propriétaire qui possède un territoire d'une telle superficie ou au locataire qui a un bail de neuf ans, enregistré, sur au moins 50 hectares, même en plusieurs

Deze overwegingen hebben ons er toe gebracht de inrichting van kavels voor te stellen, bestaande uit aangrenzende terreinen welke in bloc zullen verhuurd worden, maar waarvan de huurprijs onder de onderscheidene eigenaars zal verdeeld worden, die aldus een recht en een inkomen zullen genieten, waarvan zij, in feite, onder het huidig stelsel, verstoken waren.

Dit voorstel streeft dus, eenerzijds, naar de handhaving van een in 1789 verworven recht en, anderzijds, draagt het bij tot verhooging van een nationalen rijkdom en stelt het allen in de gelegenheid om gebruik te maken van dit recht, waarvan thans sommigen abusievelijk hun geburen berooven.

II. — De jacht is een vermaak, soms wel een weelde. Het is billijk dat zij belast worde.

Dit is reeds het geval; maar nu de Staat vooral behoefte aan middelen heeft, is het dan niet billijk een nog grooter offer te vragen aan dezen die vrijen tijd hebben en hem gebruiken voor de beoefening van een, ongetwijfeld, gezonde sport maar welke voor hen vol genot en zelfs winstgevend is.

Geen jager zal weigeren een klein offer te brengen ten bate van de gemeenschap, vooral wanneer hij, zooals dit het geval zijn zal, een vergelding kan vinden in een verbeterde en beter beschermde jacht.

Welk eigenaar zal weigeren om een bijzondere vergoeding te betalen, ten einde voor zich alleen zijn eigen grond te behouden ?

Is het niet billijk dat al dezen wier perceelen in waarde zullen vermeerderen, door er een « jachtwaarde » aan te geven, aan den Staat en aan de gemeenten een deel van dit nieuw inkomen dat men hun bezorgt, afstaan ?

III. — Tengevolge van de invoering van het gemeentebestuur der jachten, zal een hoeveelheid nieuwe jachtterreinen tot stand komen.

Het aantal jachtbrieven dat van 25,000, in 1923, op ongeveer 15,000 in 1936 gevallen was, zal, ongetwijfeld, toenemen, vooral indien de prijs verlaagd wordt. Deze verlaging dringt zich des te meer op, daar de nieuwe taxe per hectare een belangrijke som naar 's Rijkskas zal doen vloeien, zonder de baten te rekenen, welke de registratierechten op de jachtpachten en, onrechtstreeks, de uitgaven van de nieuwe jagers zullen opleveren.

TOELICHTING DER ARTIKELN.

EERSTE ARTIKEL.

Als doel wordt beoogd, bloes te vormen; het getal van vijftig hectares mag natuurlijk worden gewijzigd; voor sommige gedeelten van het land, is dit maar weinig; voor andere, is het genoeg, en naar ik meen mag dit getal, in elk geval, niet worden verhoogd.

Gelieve aan te stippen, dat het hier geen bloc van 50 hectares geldt; de eigenaar die een grondgebied van zulke oppervlakte bezit of de huurder beschikkende over een geregistreerde huurovereenkomst voor negen jaar, geldende

lots, de conserver sa chasse pour autant que ces territoires soient rapprochés, c'est-à-dire sur une ou plusieurs communes voisines.

ART. 2.

Buts de l'article :

- a) donner au Trésor des ressources qui permettraient une diminution du prix des ports d'armes;
- b) lutter contre les petites enclaves, cause de la destruction inconsidérée du gibier.

ART. 3.

Par la présente loi, les chasses deviendront meilleures, seront vraisemblablement louées plus cher; mais pour arriver à ce résultat, il ne faut pas d'exception à la formation des lots; donc, tous les territoires de chasse doivent y être astreints.

ART. 4.

Le travail de groupement est à faire par l'Administration des Eaux et Forêts. Cette œuvre d'une certaine importance est à faire une fois pour toutes et donnera lieu vraisemblablement à peu de modifications dans la suite.

ART. 5.

Le mode de mise en location est celui adopté le plus souvent pour les chasses de biens publics.

Les dates choisies s'expliquent par la volonté d'empêcher l'ancien adjudicataire, éventuellement évincé, de pouvoir ruiner le territoire durant la dernière année de chasse. Rien n'empêche le cahier des charges d'imposer certaines restrictions dans le tir du gibier l'année qui précède la mise en adjudication.

ART. 6.

Alinéa 1er : Le but poursuivi est de former des ensembles.

Il en est de même des alinéas 2 et 3.

Alinéa 4 : Le but est de ne pas permettre qu'un grand propriétaire d'une commune puisse garder tout pour lui, au détriment d'un ou de plusieurs autres petits chasseurs qui, peut-être, sont titulaires du droit de chasse chacun sur près de 50 hectares, mais n'arrivent pas à ce chiffre. Ceci permet de contenter le plus de chasseurs possible.

Alinéa 5 : L'administration pourra fixer les prix en se basant sur ceux qui sont pratiqués dans la région.

voor ten minste 50 hectaren, zelfs in verschillende percelen verdeeld, dient in de mogelijkheid gesteld zijn jacht te behouden, voor zooveel deze gronden niet ver van elkaar verwijderd zijn, en namelijk zich bevinden op het gebied van een of meer naburige gemeenten.

ART. 2.

Doeleinden van het artikel :

- a) Aan de Schatkist inkomsten verschaffen, die een vermindering zouden toelaten van den prijs der jachtverloven;
- b) Opkomen tegen de kleine ingesloten stukken land, oorzaak van de onbezonnen verdelgung van het wild.

ART. 3.

Door deze wet, zullen de jachten beter worden, zullen zij waarschijnlijk duurder worden verhuurd; doch om tot dien uitslag te komen, mag er geen uitzondering zijn op de vorming der kavels; dus moeten alle jachtgronden er aan onderworpen zijn.

ART. 4.

Het groepeeringswerk dient gedaan door het Bestuur van Waters en Bosschen. Dit werk van zeker belang moet eens voor altijd worden gedaan en zal hoogst waarschijnlijk aanleiding geven tot weinig verandering in de toekomst.

ART. 5.

Tot de verhuring wordt meestal toevlucht genomen voor de jachten van openbare goederen.

De verkozen datums kunnen worden verklaard door den wil, te voorkomen dat de gebeurlijk afgewezen vroegere huurder op het gebied alles zou willen verdelgen gedurende het laatste jachtjaar. Niets belet, dat in het lastkohier sommige beperkingen zouden worden opgelegd, wat het schieten van het wild betreft, gedurende het jaar dat aan de aanbesteding voorafgaat.

ART. 6.

Alinea 1 : Het nagestreefd doel is de vorming van bloes.

Zoo ook voor alinea's 2 en 3.

Alinea 4 : Het doel is te voorkomen, dat een groot eigenaar eener gemeente alles voor zich zou mogen houden, ten nadeele van een of meer andere kleine jagers die misschien titularis zijn van een jachtrecht, elk op nagenoeg 50 hectaren, doch die tot dit cijfer niet komen. Zulks laat toe, het grootst mogelijk aantal jagers voldoening te schenken.

Alinea 5 : Het Bestuur zal de prijzen mogen bepalen, steunende op die welke in de streek worden toegepast.

ART. 7.

Cet article explique que ce projet de loi n'est pas une expropriation, puisque le produit de la location, frais déduits peut-on dire, est attribué à chaque propriétaire. Ce sera, au contraire, pour bien des cas la mise en valeur d'un droit qui n'était pas exploité ni exploitable.

ART. 8.

L'article 8 s'explique de lui-même.

ART. 9.

Cet article vise la mise en pratique de la loi. Il réserve, autant que possible, l'application libre du remembrement des chasses et la liberté pour le propriétaire de chasser sur son bien.

ART. 10.

Il est des territoires qui ne peuvent être considérés comme terrains de chasse : petits jardins, territoires des villes, terrains de culture des maraîchers, des fleuristes, pépinières, etc...

Il doit être loisible au propriétaire de parcs, qui aime la tranquillité, et n'est pas chasseur, de pouvoir se promener chez lui avec sa femme et ses petits enfants, sans avoir à craindre la maladresse d'un tireur. Il doit pouvoir soustraire son bien, joignant sa propriété de campagne, à l'application de la présente loi.

La destruction des lapins y reste autorisée, mais il ne faut point que cela permette la fraude, aussi tout fait de chasse y sera considéré comme un fait de braconnage.

ART. 11.

Pour les taxes, rien ne s'oppose à ce que la loi soit appliquée le plus tôt possible, surtout si l'on veut diminuer en conséquence le prix des ports d'armes.

Quant au remembrement, il n'est pas possible de faire tout la même année. Cela serait un trop grand travail pour l'Administration des Eaux et Forêts et une erreur de voir, tous les neuf ans, toutes les chasses du pays mises en location en même temps.

D'autre part, il faut que dans chaque commune la location de tout le territoire se fasse la même année.

ART. 7.

Dit artikel verklaart, dat het wetsvoorstel geen onteigening te beduiden heeft, vermits mag worden gezegd, dat de opbrengst der huur, na aftrek der onkosten, toegekend wordt aan ieder eigenaar. In vele gevallen, zal dit, integendeel, het in waarde stellen beteekenen van een recht dat niet was noch kon worden in bedrijf genomen.

ART. 8.

Artikel 8 laat zich vanzelf verklaren.

ART. 9.

Dit artikel beoogt de toepassing der wet. Het maakt, zooveel mogelijk, voorbehoud wat de vrije toepassing betreft van de wederbijeengebrenging der jachten en de vrijheid voor den eigenaar om op zijn goed te jagen.

ART. 10.

Sommige gebieden kunnen niet als jachtgrond worden beschouwd : kleine tuinen, grondgebieden der steden, gronden voor moestuinbouw, voor bloemenkwekerijen, voor boomkwekerijen, enz...

De-eigenaar van parken, wanneer hij de kalmte verkiest en geen jager is, moet vrij zijn om, te zijner, te kunnen rondwandelen met zijn vrouw en kleine kinderen, zonder de onhandigheid van een jager te moeten vreezen. Hij dient zijn bezit, palende aan zijn landgoed, aan de toepassing van deze wet te kunnen onttrekken.

De verdelging van konijnen blijft er toegelaten, doch dit dient het verbodene niet in de hand te werken, zoodat dan ook elke daad betrekking hebbende op de jacht er zal worden beschouwd als wildstrooperij.

ART. 11.

Wat de taxes betreft, verzet er zich niets tegen dat de wet zoodra mogelijk zou worden toegepast, vooral zoo men als gevolg hiervan den prijs der jachtverloven wil verminderen.

Wat het wedervereenigen betreft, is het niet mogelijk alles tijdens hetzelfde jaar te doen. Dit zou een te groot werk uitmaken voor het Bestuur van Waters en Boschen, en tevens zou het een fout zijn, om de negen jaar, gelijktijdig alle jachten van het land verhuurd te zien worden.

Anderzijds, dient in elke gemeente de verhuring van gansch het grondgebied tijdens hetzelfde jaar te geschieden.

Quelques chiffres.

Il y a en Belgique 2,200,000 hectares de chasse.

La taxe, qui serait d'un franc pour les biens communalisés et de deux francs pour les réservés, plus vingt francs pour les parcelles, donnerait, en moyenne, un franc cinquante, ce qui fait 3,300,000 francs.

En 1936, on a distribué environ 15,000 ports d'armes. En 1923, il y en avait 25,000.

Il est incontestable que l'augmentation du nombre de territoires de chasse qu'amènerait le remembrement, combinée avec une réduction sensible du prix du port d'armes amènerait une augmentation du nombre de chasseurs.

Il est vraisemblable que le chiffre de 20,000 serait vite acquis, si le port d'armes était ramené à 500 francs et surtout s'il était ramené à 400 francs.

Or, 15,000 fois 700 francs = 10,500,000 francs.

20,000 fois 400 francs = 8,000,000 francs auxquels il convient d'ajouter les 3,300,000 francs de taxes prévus plus haut, ce qui fait 11,300,000 francs.

D'où, le système proposé, même avec le port d'armes à 400 francs, ce qui est environ 10 fois le prix d'avant-guerre, donnerait des ressources égales ou mêmes supérieures pour le Trésor.

Enkele cijfers.

In België wordt op 2,200,000 hectaren gejaagd.

De taxe, die een frank zou bedragen voor de gecommunaleerde goederen, en twee frank voor de voorbehoudene, plus twintig frank voor de perceelen, zou, gemiddeld, anderhalven frank opleveren, hetgeen een bedrag uitmaakt van 3,300,000 frank.

In 1936, werden ongeveer 15,000 jachtverloven uitge-reikt. In 1923, waren er 25,000.

Ongetwijfeld, zou de vermeerdering van het aantal jachtgronden, voortspruitende uit het wedervereenigen, ge-paard met een voelbare vermindering van den prijs van het jachtverlof, het aantal jagers doen toenemen.

Hoogst waarschijnlijk, zou het cijfer 20,000 snel worden bereikt, indien het jachtverlof werd herleid tot 500 frank, en vooral indien het tot 400 frank werd teruggebracht.

Thans bekomt men 15,000 maal 700 fr. = 10,500,000 fr., terwijl 20,000 maal 400 fr. = 8,000,000 fr., waarbij de hooger voorziene taxes tot een bedrag van 3,300,000 frank dienen gevoegd, hetzij te zamen : 11,300,000 frank.

Daaruit volgt, dat het voorgesteld stelsel, zelfs met het jachtverlof aan 400 frank, hetzij 10 maal den vooroorlog-schen prijs, dezelfde inkomsten of zelfs meer inkomsten aan de Schatkist zou opleveren.

Pierre DIJON.

PROPOSITION DE LOI:**ARTICLE PREMIER.**

Seules les personnes pouvant justifier du droit de chasse, soit comme propriétaires, usufruitières ou bénéficiaires d'un bail enregistré d'une durée minimum de neuf ans, sur une superficie de cinquante hectares au moins dans une même commune ou dans plusieurs communes voisines, peuvent disposer de ce droit de chasse, en se soumettant aux Lois et Arrêtés sur la matière.

ART. 2.

Les bénéficiaires du droit de chasse usant de la faculté leur donnée par l'article 1er, paieront une taxe de deux francs à l'hectare, avec minimum de vingt francs par parcelle isolée, quelle qu'en soit la superficie, s'ils n'aiment mieux abandonner leurs droits sur ces parcelles.

WETSVOORSTEL**EERSTE ARTIKEL.**

Alleen zij die van het jachtrecht kunnen doen blijken, hetzij als eigenaars, vruchtgebruikers of houders van een geregistreerde huurovereenkomst voor een duur van ten minste negen jaar, op een uitgestrektheid van ten minste vijftig hectares in een zelfde of in meerdere naburige gemeenten, kunnen over dit jachtrecht beschikken, mits zich aan de ter zake geldende wetten en besluiten te onderwerpen.

ART. 2.

De houders van het jachtrecht die van het in het eerste artikel voorziene vermogen gebruik maken, betalen een taxe van twee frank per hectare, met minimum van twintig frank per afgezonderd perceel, onaangezien deszelfs oppervlakte, zoo zij niet verkiezen van het recht op die perceelen af te zien.

Les biens de l'Etat, des Provinces, des Communes et des Etablissements Publics sont soumis aux dispositions de l'article 1er.

ART. 4.

Les biens dont la chasse ne sera ou ne pourra être retenue, seront communalisés et répartis en lots d'au moins cinquante hectares, les Bourgmestres et Echevins de la situation des lieux entendus, par les soins de l'Administration des Eaux et Forêts, qui dressera le plan des lots et le cahier des charges en vue des adjudications. Cette Administration est compétente et souveraine pour faire dans la suite les modifications qui s'indiqueraient.

ART. 5.

Ces lots seront mis en location publique, aux enchères, entre le 15 février et le 15 mars, pour neuf ans, avec jouissance le premier juillet suivant l'adjudication.

ART. 6.

Les parcelles de moins de cinquante hectares, communalisées mais enclavées dans un territoire retenu en vertu de l'article 1er, devront obligatoirement être prises à bail par le bénéficiaire de la retenue, s'il n'aime mieux abandonner partie joignante de son lot, de façon à former un bloc de cinquante hectares minimum à mettre en adjudication publique.

Les parcelles joignant un ou des territoires réservés, qui ne pourront être comprises dans un lot communalisé mis en adjudication, pourront être prises à bail par un des joignants.

En cas de non-accord amiable entre ces joignants, elles seront de droit attribuées au lot joignant sur le plus grand périmètre. La non-prise en location d'une de ces parcelles aux conditions arrêtées entraîne, *ipso facto*, l'abandon de tout le lot primitivement retenu, ou l'obligation de céder la superficie nécessaire pour former un lot de cinquante hectares minimum.

Si l'ensemble des parcelles enclavées ou joignantes, reprises par un bénéficiaire voisin comme ci-dessus, dépasse cinquante hectares, ce bénéficiaire devra créer un ou des lots en bloc de cinquante hectares minimum à communaliser, qui seront fixés de préférence où se trouvent les plus grandes enclaves ou terres joignantes; l'Administration des Eaux et Forêts sera chargée de fixer ces lots, les propriétaires entendus.

ART. 3.

De goederen van den Staat, van de Provinciën, van de Gemeenten en van de Openbare Instellingen zijn aan de bepalingen van het eerste artikel onderworpen.

ART. 4.

De goederen waarop de jacht niet zal of kan weerhouden worden, worden tot gemeentegoederen gemaakt en verdeeld in kavels van ten minste vijftig hectares, de Burgemeesters en Schepenen van de plaatsen waar zij gelegen zijn gehoord, door de zorgen van het Bestuur van Waters en Bosschen, dat het plan zal opmaken van de kavels en het lastenkohier, met het oog op de aanbestedingen. Dit Bestuur is bevoegd en oppermachtig om, in 't vervolg, de aangewezen wijzigingen toe te brengen.

ART. 5.

Die kavels zullen in openbare verhuur, door middel van opbod, worden gesteld, tusschen 15 Februari en 15 Maart, voor negen jaar, met ingenottreding, op eersten Juli volgend op de toewijzing.

ART. 6.

De perceelen van minder dan vijftig hectares, tot gemeentegoederen gemaakt doch ingesloten binnen een krachtens artikel 1 weerhouden grondgebied, moeten verplicht in huur worden genomen door dengene die van de weerhouding geniet, tenzij hij mocht verkiezen van het belendend gedeelte van zijn kavel af te zien, derwijze een bloc te vormen van ten minste vijftig hectares, dat in openbare aanbesteding kan worden gesteld.

De perceelen die een of meer voorbehouden grondgebieden belenden en die onmogelijk in een tot gemeentegoed gemaakten in aanbesteding gestelden kavel kunnen begrepen worden, kunnen door een der belendenden in huur worden genomen.

Komt er geen minnelijke overeenkomst tusschen die belendenden, zoo worden de perceelen rechtens toegewezen aan den kavel die over den grootsten omtrek belendt. Het niet in huur nemen van een dezer perceelen onder de vastgestelde voorwaarden, brengt *ipso facto* met zich het afzien van gansch den eerst weerhouden kavel, of de verplichting de noodige oppervlakte af te staan om een kavel van ten minste vijftig hectares te vormen.

Zoo het geheel van de door een als hierboven bepaalden genothebbenden buurman overgenomen ingesloten of belendende perceelen vijftig hectares overschrijdt, zal die genothebbende een of meer kavels moeten vormen in bloc van ten minste vijftig tot gemeentegoed te maken hectares, die bij voorkeur zullen bepaald worden daàr waar de grootste insluitingen of belendende gronden zich bevinden; het Bestuur van Waters en Bosschen zal er mede belast worden, die kavels te bepalen, de eigenaars gehoord zijnde.

Le prix de location à l'hectare des enclaves et terres joignantes sera fixé, pour la plaine, pour les bois, pour les terrains incultes, par l'Administration des Eaux et Forêts, et notifié avec le cahier des charges des locations publiques.

ART. 7.

Sur le produit des locations, indépendamment de 10 p. c. en plus à percevoir, pour frais, au profit de l'Etat la première année, il sera retenu un franc par hectare mis en location, sans que cette retenue puisse cependant dépasser 20 p. c. du prix de l'adjudication. Les sommes à provenir de cette retenue et celles à provenir de l'application de l'article 2 seront attribuées moitié à l'Etat, moitié à la Commune de la situation des biens loués.

Le solde du prix de location sera réparti au prorata des contenances entre les propriétaires ou usufruitiers.

ART. 8.

Les dégâts de gibiers seront à charge des bénéficiaires du droit de chasse, y compris ceux de l'année durant laquelle le droit de chasse a pris fin jusqu'à l'enlèvement des récoltes de cette année.

ART. 9.

Les bénéficiaires d'un droit de chasse, se trouvant dans les conditions légales et qui veulent user de la prérogative de l'article 1er, devront avertir le Bourgmestre de la commune où les biens sont situés, par lettre recommandée, avant le 1er décembre 1937.

Passé ce délai, ils sont censés admettre la communalisation de leur droit de chasse.

S'ils se trouvent dans l'un des cas prévus par l'article 6, ils devront en même temps informer le dit Bourgmestre de leur intention quant à son application en ce qui les concerne.

Tout propriétaire ou usufruitier peut toujours abandonner son droit de chasse en prévenant le Bourgmestre, par lettre recommandée, avant le 1er décembre de l'année précédant celle de son abandon. Il en est de même du bénéficiaire d'un bail de 9 ans, en cas d'accord avec son bailleur.

Les propriétaires ou usufruitiers qui plus tard voudront user de la faculté de l'article 1er pour des biens qu'ils auraient d'abord laissé communaliser, devront avertir le Bourgmestre de leur intention, par lettre recommandée, avant le 1er décembre précédant la fin du bail en cours. Il en sera de même pour les personnes acquérant un droit de chasse par un bail enregistré de 9 ans au moins.

De huurprijs per hectare van de insluitingen en belendende gronden zal, voor de vlakke, voor de bosschen, voor de onbebouwde gronden, door het Bestuur van Waters en Bosschen worden vastgesteld en met het lastenkohier der openbare verhuringen worden beteekend.

ART. 7.

Op de opbrengst der verhuringen, onaan gezien de 10 procent die het eerste jaar wegens kosten, extra moet betaald worden aan den Staat, wordt een frank per in huur gegeven hectare afgehouden, zonder dat die afhouding echter twintig procent moge overschrijden van den prijs der aanbesteding. De van deze afhouding voortkomende sommen en die voortkomende van de toepassing van artikel 2, worden voor de helft toegewezen aan den Staat, voor de wederhelft aan de gemeente waar de gehuurde goederen zijn gelegen.

Het saldo van den huurprijs zal, naar rato van de oppervlakten, tusschen de eigenaars of vruchtgebruikers worden verdeeld.

ART. 8.

De wildschade valt ten laste van die het jachtrecht hebben, met inbegrip van die veroorzaakt gedurende het jaar waarin het jachtrecht eindigde, tot het weghalen van de oogsten van dat jaar.

ART. 9.

De houders van een jachtrecht die zich in de wettelijke voorwaarden bevinden en willen gebruik maken van het voorrecht van artikel 1, moeten den Burgemeester van de gemeente waar de goederen zijn gelegen, bij aangeteekenden brief, waarschuwen vóór 1 December 1937.

Dit tijdstip verstreken, worden zij geacht te aanvaarden dat hun jachtrecht in gemeentebeheer genomen wordt.

Zoo zij zich bevinden in een der bij artikel 6 voorziene gevallen, zullen zij, terzelfder tijd, gezegden Burgemeester kennis geven van hun inzicht, wat betreft de toepassing er van op hun persoon.

Ieder eigenaar of vruchtgebruiker kan steeds van zijn jachtrecht afzien, mits den Burgemeester daarvan te verwittigen, bij aangeteekenden brief, vóór 1 December van het jaar dat het jaar van zijn afzien voorafgaat. Dit geldt ook voor den houder van een 9-jarige huurovereenkomst, in geval van akkoord met zijn verpachter.

De eigenaars of vruchtgebruikers die, naderhand, van het vermogen in artikel 1 voorzien willen gebruik maken, voor de goederen die zij eerst onder gemeentebeheer mochten hebben laten stellen, zullen den Burgemeester waarschuwen, bij aangeteekenden brief, vóór 1 December van het jaar waarin de loopende huur ten einde loopt. Dit geldt eveneens voor degenen die een jachtrecht verwerven, op grond van een geregistreerde huurovereenkomst van ten minste 9 jaar.

ART. 10.

Les jardins joignant une habitation, ainsi que les jardins légumiers de moins d'un hectare, sont d'office soustraits à l'application de la présente loi. Il en est de même du territoire des villes.

Les jardins, parcs, vergers et autres territoires de moins de dix hectares, attenants à une habitation et en dépendant, ainsi que les terrains industriels ou autres ne pouvant être considérés comme territoires de chasse, peuvent être soustraits à l'application de la présente loi, par suite d'une déclaration par lettre recommandée au Bourgmestre, envoyée par l'occupant ou le propriétaire d'un tel bien; mais alors tout fait de chasse y est interdit, et punissable comme la chasse sur terrain d'autrui. Toutefois l'article 7 de la loi du 4 avril 1900 reste applicable à ces biens.

Les dispositions de la présente loi ne sont pas applicables aux enclos visés par l'article 6 de la loi du 28 février 1882.

ART. 11.

La présente loi sera appliquée :

Pour les droits à percevoir par hectare de chasse, tant sur les biens publics que sur les biens privés dès l'an 1938.

Pour les communalisations :

Dans les communes où il n'y a pas de biens publics loués au point de vue chasse, dès 1938.

Les locataires des chasses dont les baux sont en cours auront la faculté de se soumettre éventuellement à l'article 1er de la présente loi, s'ils ne préfèrent voir leurs baux résiliés pour le 30 juin 1938 au plus tard.

Dans les communes où il y a des biens publics loués au point de vue chasse, dès la fin des baux en cours.

Les locataires de chasse de biens particuliers pourront alors également ou se soumettre à l'article 1er de la présente loi, ou voir résilier leurs baux en cours pour la date de mise en location des biens publics en application de cette loi.

En cas de concours entre baux de biens publics divers à échéances différentes, la plus rapprochée amènera la fin des autres.

ART. 10.

De aan een woning belendende tuinen, alsmede de moes-tuinen van minder dan 1 hectare, worden ambtshalve onttrokken aan de toepassing van onderhavige wet. Dit geldt eveneens voor het grondgebied der steden.

De tuinen, parken, weiden en andere grondgebieden van minder dan 10 hectaren, een woning belendend en daarvan afhankelijk, alsmede de nijverheidsgronden of andere die niet als jachtgebieden kunnen worden aangezien, kunnen aan de toepassing van onderhavige wet worden onttrokken, na een verklaring, bij aangeteekenden brief, aan den Burgemeester, door den bezetter of den eigenaar van zulk een goed gezonden. Alsdan is daarop alle jachtfeet verboden en strafbaar even als de jacht op een anders terrein. Echter, blijft artikel 7 van de wet van 4 April 1900 op die goederen van toepassing.

De bepalingen van de onderhavige wet zijn niet toepasselijk op de bij artikel 6 van de wet van 28 Februari 1882 bedoelde omheinde gronden.

ART. 11.

De tegenwoordige wet zal worden toegepast :

Voor de rechten te innen per hectare jacht, zoowel op de openbare goederen als op de private goederen, met ingang van het jaar 1938.

Voor het stellen onder gemeentebeheer :

In de gemeenten waar, met ingang van het jaar 1938, geen voor de jacht gehuurde openbare goederen zijn.

De huurders van de jachten waarvan de huurovereenkomsten lopen, zullen het vermogen hebben zich eventueel aan artikel 1 van deze wet te onderwerpen, tenware zij verkozen dat hun huurovereenkomsten tegen uiterlijk 30 Juni 1938 werden opgezegd.

In de gemeenten waar, met ingang van het einde der loopende huurovereenkomsten, voor de jacht gehuurde openbare goederen zich bevinden.

De jachthuurlers van particuliere goederen kunnen alsdan insgelijks, ofwel zich onderwerpen aan artikel 1 van onderhavige wet, of hun loopende huurovereenkomsten opgezegd krijgen voor den datum van in huurstelling der openbare goederen, in toepassing van deze wet.

In geval van samenloop tusschen huurovereenkomsten van onderscheidene openbare goederen met verschillende vervalltermijnen, zal de eerst komende het einde van de andere met zich brengen.

Pierre DIJON.